

23—24

gospodarze

**JESTEŚMY
U SIEBIE**

**JESTEŚCIE
U SIEBIE**

TR Warszawa to ZESPOŁOWY TEATR ARTYSTYCZNY, który chce rozwijać nowe sposoby współpracy oraz nowe modele prowadzenia instytucji artystycznych.

Przechodzimy dziś zmiany w strukturach władzy, hierarchii i międzyludzkich relacji. To znak szerszego zjawiska, dostrzeganego nie tylko w teatrze. Jednocześnie to właśnie teatr jest miejscem, w którym spotykają się zawsze konkretne osoby – ponad ideami i przekonania-
mi, w swojej ludzkiej kruchości. I dlatego to teatr stwarza realną szansę na wyznaczenie nowych standardów troski i wzajemnego szacunku.

Dziś, także w obliczu fundamentalnych zmian, widocznych w kolejnych instytucjach kultury, dla TR Warszawa jako ZESPOŁU ważne jest nie tylko, CO dajemy publiczności, ale także JAK do tego efektu dochodzimy. Jakość artystyczna i zajmowana pozycja nie zwalniają nas z odpowiedzialności za ludzki wymiar miejsca, w którym tworzy się wielką i ważną sztukę.

To, co chcemy zmieniać i nad czym będziemy pracować, to kultura pracy. Ważna jest dla nas odbudowa wewnętrznego zaufania w zespole, uczciwość i transparentność. Zdrowe relacje i poczucie bezpieczeństwa są gwarantem harmonijnej pracy twórczej. Pragniemy czerpać energię z zespołowych spotkań kompetencji i wiedzy. Pracujemy nad odzyskaniem podmiotowości każdej jednostki. Chcemy przywrócić znaczenie słów takich jak “wspólnota twórcza”. Kluczem do zespołowego sukcesu jest także według nas możliwość rozmowy o problemach, otwartość na wspólne szukanie rozwiązań, porozumienie bez przemocy.

TR Warszawa to ZESPÓŁ, który od trzech dekad konsekwentnie rozwija wyjątkowy język artystyczny. To ZESPÓŁ, który wychował całe pokolenia tworzące dzisiejsze środowisko teatralne, wpłynął na estetykę, wrażliwość, wybory artystyczne osób, które nadają dziś kształt polskiemu teatrowi i budują jego międzynarodową renomę. Spektakle, które powstawały w TR Warszawa, wyznaczają punkty zwrotne i składają się na legendę miejsca przypieczętowaną ważnymi nazwiskami osób twórczych, które debiutowały na naszej scenie. Teatr natomiast był otwarty na ich język i wrażliwość. Niekwestionowana pozycja artystyczna TR WARSZAWA i jego ZESPOŁU miała z pewnością wpływ na decyzję m. st. Warszawy o podjęciu jednej z największych inwestycji w obszarze kultury – za kilka lat na placu Defilad pojawi się jeden z najnowocześniejszych w Europie budynków scenicznych.

ZESPÓŁ TR ma ogromny wkład w rozwój odważnego teatru, który szuka nowych form w odpowiedzi na aktualne tematy o dużej wrażliwości społecznej. Jednak od początku Jednak od początku TR Warszawa był przede wszystkim teatrem artystycznym, nie publicystycznym czy doraźnym. To niezwykle połączenie wyrazistego ideowego profilu i ważnego głosu w kwestiach o wysokiej temperaturze społecznej, politycznej, kulturowej jest jego wyznacznikiem.

Wierzymy, że nasza praca nad nowym modelem prowadzenia teatru pozwoli wypracować dobre praktyki, których jako środowisko pilnie potrzebujemy. PROTEST ZESPOŁU TR WARSZAWA, który odbył się w czerwcu zeszłego roku i realnie wyznaczył kierunek, w którym będziemy się rozwijać przez kolejne lata, miał charakter formacyjny. Chcemy stworzyć teatr wysokiej troski o jakość relacji i jakość sztuki.

ZESPÓŁ TR WARSZAWA to osoby związane z instytucją nie tylko umową o pracę. Znamy wartość zespołowego współdziałania i tego, co oznacza wzajemne wsparcie. Znamy wartość uczciwości, pozostawiania w dialogu i brania odpowiedzialności za swoje deklaracje.

Wierzimy, że pracując w ZESPOLE, możemy doświadczać osobistego rozwoju i zawodowego spełnienia. Wiemy, że teatr to wspólne dobro. Jednocześnie podkreślamy, że TR WARSZAWA pozostanie miejscem twórczych poszukiwań nowych teatralnych form, poszerzania pola sztuk performatywnych, wytyczania trendów, wspierania młodych artystów_ek i międzynarodowej wymiany. Są to nienegocjowalne jakości: w takim teatrze chcemy pracować jako ZESPÓŁ i takiego teatru potrzebuje nasza publiczność. Rolą TR WARSZAWA było i jest dawanie głosu twórczej różnorodności i podążanie za międzynarodowymi trendami.

Ideę zespołowości i wielogłosu odzwierciedla struktura organizacyjna teatru. Za program artystyczny odpowiada trzyosobowy Zespół Programowy: związany z TR WARSZAWA od 20 lat Paweł Kulka, odpowiedzialny również za zespół artystyczny, oraz dołączające do ZESPOŁU dramaturżki: Justyna Lipko-Konieczna i Anka Herbut. Zespół programowy będzie rozwijał repertuar spójny z tradycją TR WARSZAWA jako teatru artystycznego i eksperymentalnego, będzie również sprawował opiekę nad obecnymi i powstającymi spektaklami. Jednocześnie funkcja jednoosobowego dyrektora artystycznego zostanie usunięta ze struktury instytucji.

Do tworzenia autorskiego programu działań dodatkowych w każdym z nadchodzących sezonów zaproszeni zostali kuratorzy i kuratorki. Jest to grupa doświadczonych osób, które wyróżnia praca na rzecz partycypacyjnych form zaangażowania w sztukę, a jednocześnie ciągłe poszukiwanie nowych form i rozwiązań artystycznych, społecznych, instytucjonalnych. W skład rady kuratorskiej wchodzi: **Anna Smolar, Michał Borczuch, Małgorzata Wdowik, Mateusz Szymanówka, Rafał Ryterski** oraz **Marta Keil**. Ich głos będzie miał wymiar nie tylko artystyczny, lecz także ekspercki i doradczy. Każda z pięciu osób kuratorskich, pozostając w dialogu z pozostałymi czterema, będzie obejmowała namysłem i uwagą jeden z sezonów. Nurt programowy proponowany przez **Martę Keil** będzie obszarem rozwijania nowych praktyk artystycznych w teatrze oraz wzmocnieniem jego międzynarodowej działalności i partnerstw twórczych w stronę ważnego europejskiego domu produkcyjnego. To krok kluczowy strategicznie w perspektywie przeprowadzki instytucji do nowej siedziby za kilka lat i związanej z tym potrzeby rozszerzenia jej dotychczasowej działalności.

Zespoły programowy i kuratorski będą ściśle współpracować, tak by ich działania wzajemnie na siebie wpływały pozwalały zachować spójność linii artystycznej, a jednocześnie odświeżały i otwierały na nowe kierunki i prądy w sztuce, by poszerzały ofertę TR WARSZAWA i kierowały ją w stronę interdyscyplinarnej instytucji, która będzie miała swoją siedzibę na placu Defilad.

DZIAŁANIA PROGRAMOWE

PREMIERY SEZONU 2023/24

MIASTO KOBIET

reż. Emma Hütt

20 października w ramach programu Debiut TR zobaczymy spektakl „Miasto Kobiet”, inspirowany „Księżą o Mieście Pań” Krystyny de Pizan, w reżyserii Emmy Hütt, młodej reżyserki z Berlina studiującej w Instytucie Stosowanych Studiów Teatralnych w Giessen, która została laureatką nagrody Debiut TR podczas 12. Forum Młodej Reżyserii w Krakowie w listopadzie 2022 roku.

Krystyna de Pizan napisała „Księżę o Mieście Pań” w 1405 roku i jako pierwsza z taką mocą zakwestionowała obraz świata ukształtowany i zdominowany przez mężczyzn, a dekonstruując stereotypy na temat kobiet i opierając się na przykładach postaci historycznych dała kobietom ich herstorie. Nawoływała również do stworzenia fikcyjnego, utopijnego miasta, budując je za pomocą języka i narzędzi do walki o samostanowienie kobiet. W swoim „Mieście kobiet” Emma Hütt tworzy jego nowy mit, odkrywając coś tylko pozornie przestarzałego – średniowieczne świadectwo feministycznej samowoli. Reżyserka wraz z zespołem uruchamiają w spektaklu figurę autorki, która siedzi w domu i wyobraża sobie trzy boginie ukazujące jej drogę do świata, który nie dąży do niszczenia innych. Wyobraża sobie budowanie twierdzy, w której będą bezpieczne. Kto może zbudować takie miejsce i dla kogo? Emma Hütt sięga po fikcyjne, filozoficzne, biograficzne i historyczne tropy, przeplatając je ze średniowiecznymi, biblijnymi i popkulturowymi odniesieniami i ogłasza Warszawę miastem kobiet.

OBSADA: Izabella Dudziak, Mateusz Górski, Zuzanna Radek (AT Warszawa), Julia Wszyńska

PREMIERA: 20 października 2023 roku

Spektakl „Miasto Kobiet” produkowany jest przy wsparciu: Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej i Kreatywnej Europy.

KIEDY STOPNIEJE ŚNIEG

reż. Katarzyna Minkowska

Drugą premierą sezonu Gospodarze będzie spektakl „Kiedy stopnieje śnieg” w reżyserii Katarzyny Minkowskiej. Reżyserka oraz dramaturg Tomasz Walesiak na potrzeby spektaklu stworzą oryginalny scenariusz – portret rodziny w wielopokoleniowym kryzysie.

Będzie to opowieść o niemożliwych do zrozumienia decyzjach. O rodzinie, której najtrudniej wybaczyć i o potrzebie akceptacji wpisanej w rodzinne relacje. O tym, jacy bywamy śmieszni w sytuacjach, które nas przerastają, i jak wiele jesteśmy w stanie znieść, zanim zdecydujemy się cokolwiek zmienić. I o czynach odważnych, które bywają określane jako tchórzliwe, w zależności od tego, kto patrzy i z jakiego powodu potrzebuje je nazwać.

Tragedia sprawia, że członkowie rodziny spotykają się w rodzinnym domu. Dla jednych jest to trudny powrót po długiej nieobecności, inni trwają w tym miejscu od dziesięcioleci. Jak rozmawiać o czymś, czego nie da się zaakceptować? Jak nawiązać kontakt z osobą, która teoretycznie jest ci bliska, ale tak niewiele o niej wiesz? Bohaterowie i bohaterki zmagając się z sytuacją, powołują kolejne i kolejne narracje na jej temat. Cofają się

w przeszłość, ingerują w sieci własnych wspomnień. Kładą kolejne warstwy snów i fantazji na trudnej do zniesienia rzeczywistości. Paliwem ich nadziei i koszmarów są strach, bajki, gry wideo i religia. Wewnętrzne światy mieszają się ze sobą, tworząc wir wyobrażeń. Czy zaryzykujesz i dasz mu się porwać, żeby poznać odpowiedź na pytania: kim jesteś, co cię ukształtowało i dlaczego tak bardzo się boisz?

OBSADA: Jan Dravnel, Izabella Dudziak, Magdalena Kuta, Rafał Maćkowiak, Maria Maj, Aleksandra Popławska, Tomasz Tyndyk, Justyna Wasilewska, Mirosław Zbrojewicz

PREMIERA: 9 lutego 2024 roku

CZARODZIEJSKA GÓRA

reż. Michał Borczuch

W drugiej połowie sezonu po „Czarodziejską górę” Tomasza Manna sięgną reżyser Michał Borczuch i dramaturg Tomasz Śpiewak.

Nikt nie zinterpretował jeszcze lockdownu w kategoriach „czaru” – w takim znaczeniu, jakie można wywieść z powieści, która stała się swego czasu metaforą kryzysu kultury europejskiej. Górskie sanatorium Manna pozwalało kuracjom na odseparowanie się od aktualnej rzeczywistości społeczno-politycznej, zastępując ją obserwacją wewnętrznych procesów, jakie uruchomiła w nich choroba. Poddani specyficznym warunkom życia w uzdrowisku, skupieni na sobie, ulegli czarowi jaki wyzwoliła w nich izolacja.

Podczas trwającego lockdownu w lokatorach budynku mieszkalnego rodzi się „nowe rozumienie rzeczywistości”. Jak pacjenci sanatorium oddają się rozmowom i filozofowaniu oraz praktykują nieme rytuały dbania o siebie. Owijając się w koce i malując ściany, realizują różne protokoły kontroli i zagłębiają się w lekturę „Czarodziejskiej góry”.

Pod wpływem czaru funkcjonują w zawieszeniu między pozornie sprzecznymi pragnieniami, by stan zawieszenia trwał jak najdłużej i by życie jak najszybciej wróciło do normy.

Pod wpływem czaru zyskują również świadomość własnego uprzywilejowania. Zaczynają dostrzegać pojedyncze osoby i całe grupy społeczne, których wcześniej nie dostrzegali. Widzą różnice klasowe i zaczynają rozumieć specyfikę ludzkiej pracy. Jak pacjenci sanatorium filozofują na temat czasu, subiektywnego odczucia przestrzeni publicznej, poczucia sprawczości, zmieniających się relacji społecznych i nowych sposobów wykonywania pracy. Swoje rozmowy kierują również ku opiece i trosce. Stawiają sobie pytania, jak umożliwić wspólne życie wszystkim istotom ludzkim i nieludzkim. Czy przestrzeń teatralna może stać się przestrzenią dbania o siebie nawzajem i jak umieścić/rozmieścić w niej publiczność? Najchętniej oddają się opowieściom o szczepieniach, o własnym ciele zawieszonym w nowej sytuacji.

Czar, który na początku ma w sobie coś „demokratycznego” i egalitarnego z czasem odłania coraz większe nierówności – ekonomiczne, klasowe, estetyczne oraz nierówności w stylu życia.

Adaptacja powieści będzie opierać się na doświadczeniach i spostrzeżeniach aktorów i aktorek TR Warszawa.

OBSADA: m.in. Jan Dravnel, Izabella Dudziak, Monika Frajczyk, Mateusz Górski, Magdalena Kuta, Lech Łotocki, Maria Maj, Monika Niemczyk (gościnnie), Sebastian Pawlak, Justyna Wasilewska, Agnieszka Żulewska
PREMIERA: 26 kwietnia 2024 roku

ZA DUŻO WSZYSTKIEGO

reż. Michał Buszewicz

Sezon Gospodarze zakończymy premierą spektaklu Michała Buszewicza „Za dużo wszystkiego”. Będzie to spektakl o czasie i jego nierozciągliwości, którą trudno przyjąć w rzeczywistości oferującej wciąż coś nowego.

Niechętnie godząc się z własną skończonością chcemy paradoksalnie podwoić, potroić życie. Przekraczamy wyobrażenia o własnych możliwościach i próbujemy upchnąć w godzinę jak największą ilość aktywności. Czy da się jednocześnie pracować i odpoczywać? Ile aktywności w jednym czasie moglibyśmy jeszcze zmieścić w tym „jednocześnie”? Czy ciągle rosnąca nadaktywność wpisana w ludzkie jednostki czasu daje jakąkolwiek możliwość zapanowania nad swoim własnym czasem i czego jest on miarą? A czas spektaklu? Ile tematów można upchnąć w jednym przedstawieniu? Ile rzeczy mogą zrobić ciała aktorów_ek w ciągu półtorej godziny? Przez ile ważnych tematów mogą nas przeprowadzić? Czy załatwiają w tym czasie inne sprawy? (Kto nie zamówił książki na allegro w trakcie grania „Hamleta”, niech pierwszy rzuci kamień). Gdzie jest nasze pełne obfitości maksimum? I co zrobić z nieznośnym poczuciem przytłoczenia nadmiarem obowiązków, które ciąży nad użytkownikiem umęczonego ciała i umysłu, chociaż chciałoby się więcej... Jaki jest realny, ludzki wymiar nadprodukcji, kapitalizmu, nadkonsumpcji? Jakie jest nasze niezbędne minimum?

OBSADA: Izabella Dudziak, Dobromir Dymecki, Mateusz Górski, Natalia Kalita, Rafał Maćkowiak, Adam Woronowicz, Julia Wyszyńska

PREMIERA: 28 czerwca 2024 roku

REPERTUAR

W najbliższych miesiącach oprócz spektakli stale obecnych w repertuarze pojawią się dawno niegrane tytuły. Już we wrześniu po długiej przerwie pokażemy „Nietoperza” w reżyserii Kornela Mundruczó, spektakl, który zwyciężył Międzynarodowy Festiwal Teatralny Boska Komedia 2013. Przedstawienie na motywach „Zemsty nietoperza” Johanna Straussa syna przechwytuje formę operetki i wykorzystuje ją do przeprowadzenia odważnej rozmowy o prawie do eutanazji, w którą zostaje zaangażowana również publiczność. Wracamy również do kultowego już spektaklu „Ewelina płacze”, w reżyserii Anny Karasińskiej, który powstał w ramach programu wspierania młodych twórców_czyn Teren TR opartego na radykalnej bliskości widzów_ek i aktorów_ek. „Moją walkę” w reżyserii Michała Borczucha zagramy w listopadzie. Wracamy również do tytułu „Kalifornia / Grace Slick” w reżyserii René Pollescha oraz „Roberta Robura” w reżyserii Krzysztofa Garbaczewskiego.

TR WARSZAWA NA FESTIWALACH

W październiku spektakl „Cząstki Kobiety” zostanie pokazany na międzynarodowym Festiwalu Teatru Narodowego w Bukareszcie, który prezentował twórczość takich artystów jak: Angelin Preljočaj, Patrice Chereau, Lew Dodin, Thomas Ostermeier, Jan Lauwers czy Luk Perceval. Najbliższa edycja, programowana przez Mihaela Michailova, Oanę Cristę Grigorescu i Călina Ciobotari, zespół kuratorski RNTF 2023 odbywa się pod hasłem „Laboratorium wrażliwości”. Festiwal otworzy „Catarina or the Beauty of Killing Fascists” w reżyserii Tiago Rodriguesa, a zamknie pokaz „Cząstek Kobiety” TR Warszawa w reżyserii Kornéla Mundruczó.

Również w październiku w ramach 27 edycji Międzynarodowego Festiwalu Teatrów dla Dzieci i Młodzieży Korczak dwukrotnie zagramy spektakl „2030” w reżyserii Michała Buszewicza. Jest to opowieść współtworzona przez młode dorosłe osoby, które dzielą się per-

spektywą myślenia o swojej przyszłości i próbują uchwycić tożsamość swoją oraz miasta, w którym żyją – w procesie zmiany. Konfrontują siebie i publiczność z pytaniem: dla kogo jest dziś Warszawa i ile z niej można wziąć dla siebie.

W listopadzie spektakl „Ewelina Płacze” w reżyserii Anny Karasińskiej zaprezentujemy na Festiwalu „Scena Wolności” w Nowym Teatrze w Słupsku, przeglądzie najważniejszych spektakli z kraju.

NAJBLIŻSZE WYDARZENIA I WSPÓŁPRACE PARTNERSKIE

W programie oprócz spektakli repertuarowych i czterech premier w sezonie, będziemy proponować wydarzenia realizowane we współpracy z dotychczasowymi organizacjami partnerskimi.

19 września o godzinie 16.00 i 18.00 w ramach współpracy z Festiwalem Warszawska Jesień pokazemy spektakl „LoveBomb” w reżyserii Agaty Błaszczak i wykonaniu Aleksandry Spyry przygotowany pod opieką kuratorską Rafała Ryterskiego.

Jest to eksperymentalny monodram dokumentalny, oparty na historiach kobiet, które doświadczyły różnych form przemocy fizycznej, emocjonalnej, seksualnej, finansowej.

Pracując metodą teatru dokumentalnego i verbatimu autorki Aga Błaszczak oraz Aleksandra Spyra przeprowadziły wywiady z 13 kobietami. To opowieści o codziennym życiu, o nieświadomości i o egzystencji podejmowanej każdego dnia na nowo. Narracja spektaklu oparta jest na wykorzystaniu acousmonium, czyli orkiestry głośników, na którą muzykę i przestrzeń dźwiękową stworzyło 5 osób kompozytorskich.

Rekomendowany wiek: 18+ Trigger warning: spektakl porusza tematy przemocy fizycznej, psychicznej, seksualnej i gwałtu. W spektaklu wykorzystane jest światło stroboskopowe oraz głośna muzyka.

Rafał Ryterski będzie także kuratorem autorskiego programu działań dodatkowych w TR Warszawa w sezonie 2025/2026.

26 września w TR Warszawa odbędzie się wydarzenie otwarcia Avant Art Festival 2023 Warszawa.

Performans „Halny” to ostatnia część swobodnej trylogii, nad którą czeski reżyser Lukáš Jiříčka pracuje z Jackiem Sienkiewiczem od 2017 roku, przedstawia spuściznę literacką postaci polskiego modernizmu – Tadeusza Micińskiego. Kompozycja będzie balansować na pograniczu współczesnej abstrakcyjnej elektroniki, muzyki klasycznej z elementami muzyki ludowej z pogranicza polsko-słowackiego oraz death metalu. Swoich głosów użyczą aktor Mirosław Zbrojewicz i aktorka Klara Bielawka oraz dwoje występujących na żywo wokalistów Antoni Beksiak (improvizator głosu) i Tomáš Mitura (czeski wokalista death metalowej grupy Sněť i punkowego zespołu Vole, który jest również cenionym malarzem młodego pokolenia). Jest to bardzo eklektyczna grupa wykonawców, którzy są w stanie opanować szeroki zakres podejść zarówno do głosu, jak i gestu ciała.

Z kolei 27 października we współpracy z Kem Szkołą 2023 zaprezentujemy spektakl tańeczny „Lounge” Margi Alfeirão.

Angielskie słowo *lounge* jest zarówno czasownikiem, jak i rzeczownikiem: oznacza czynność siedzenia lub leżenia w zrelaksowany sposób lub pomieszczenie publiczne, w którym można się zrelaksować. Ta dwoista natura odpoczynku leży u podstaw performansu w wykonaniu dwóch kobiecych ciał. Artystki przechodzą przez stany aktywnego i pasywnego odpoczynku, wykorzystując nawzajem swoją obecność, by zanurzać się coraz głębiej we wspólne bycie. Ramą dla tej pracy jest niemal niewidzialny *lap dance*, składający się z małych, prawie niezauważalnych mikrotańców, w których zacierają się granice między ciałem, które daje i ciałem, które otrzymuje. Opierając się na erotyce i bliskości, „Lounge” wykorzystuje motyw odpoczynku jako narzędzie emancypacji kobiecości.

Po spektaklu spotkanie z artystkami poprowadzi Mateusz Szymanówka, który jest kuratorem czwartego sezonu autorskich działań dodatkowych towarzyszących działaniom programowym TR Warszawa .

Performans i spotkanie z artystkami odbędzie się w ramach publicznego programu Kem Szkoły 2023. Spektakl powstał jako koprodukcja w SOPHIENSÆLE dla 32. edycji *Tanztage* Berlin.

W nadchodzącym sezonie TR Warszawa będzie rozwijał współpracę z partnerami europejskiego projektu Common Stories, skupiającego organizacje artystyczne zajmujące się sztukami performatywnymi, artystów, artystki oraz publiczność. Projekt ogniskuje się wokół pojęć tożsamości i różnorodności w zmieniających się społeczeństwach europejskich.

Jednym z segmentów projektu Commons Stories jest Good Practice Factory – Fabryka eksperymentów zachęcająca instytucje do krytycznej analizy i zmiany postawy wobec zagadnień różnorodności. Hasłem przewodnim pierwszej odsłony programu, interpretowanym w ramach indywidualnych case studies w każdej z partnerskich instytucji jest „Radikalność, jako droga do długotrwałej zmiany”. W TR Warszawa zdecydowaliśmy się pogłębić strategię działań „TR bez Barrier” i poszerzyć ją o współpracę z twórcami relacje z publicznością.

Ważną częścią programu będą działania z zakresu pedagogiki teatru oraz artystyczne wydarzenia dodatkowe programowane przez kuratorów i kuratorki kolejnych sezonów. Działania pedagogiczno-teatralne opierają się na kilku filarach, związanych ze wspieraniem oświaty:

- współpraca ze szkołami
- praca warsztatowa z całymi klasami (zwłaszcza szkół ponadpodstawowych)
- kontynuowanie programu MAŁY TR, skierowanego do najmłodszych
- budowanie wspólnoty wokół teatru i wspieranie różnorodności poprzez projekty skierowane do dorosłych widzów_ek teatru (projekty TEREN WSPÓLNY, BURSA TR)
- zrównoważone działanie i reagowanie na aktualne problemy społeczne poprzez realizację projektów, w których poruszana jest tematyka postaw proekologicznych i włączających (kontynuowanie flagowego programu TR Bez Barrier skierowanego do osób z niepełnosprawnościami).

Ważnym punktem działań pedagogiczno-teatralnych jest wspieranie uczestnictwa w kulturze współczesnej i nauka krytycznego myślenia oraz współpraca międzyinstytucjonalna i sieciowanie środowiska.

NURT DZIAŁAŃ KURATORSKICH W SEZONIE GOSPODARZE POD OPIEKĄ ANNY SMOLAR

Zespół TR wchodzi w nowy etap swojej historii, dla którego kluczowe będzie praktykowanie teatru jako pracy zespołowej, MIEJSCA zaufania i dialogu. Chcemy ten szczególny moment uczcić. Na nowo wzajemnie się poznać i jako zespół dać każdemu z osobna uważność, czas i przestrzeń dla twórczej ekspresji. Kim są gospodarze TRu? Przez ostatnie miesiące cały zespół, w tym wszystkie działy tworzące teatr, uczestniczyły we wspólnej burzy mózgów skupionej wokół idei *goszczenia*.

Autorką koncepcji działań w nurcie kuratorskim sezonu **Gospodarze** jest reżyserka teatralna Anna Smolar: „Między 14 lutego a 7 czerwca 2023 roku odbyłam spotkania z 54 osobami tworzącymi zespół TR. Program działań kuratorskich, jaki powstał na przestrzeni tych kilku miesięcy, to różnorodna narracja dająca wyraz potrzebom, pragnieniom, fantazjom i marzeniom ZESPOŁU oraz jego ogromnemu potencjałowi twórczemu. Potencjał ten widzę także w łączeniu sił między poszczególnymi działaniami, w którym rozpoznaję otwartość zarówno na siebie nawzajem, jak i na niestandardowe, ożywcze działania”.

Jak zaznacza Anna Smolar, zespół, dzieląc się swoimi licznymi pomysłami, stał się ciałem współkuratorującym sezon „Gospodarze”. Program działań w nurcie kuratorskim został wypracowany kolektywnie. Jest manifestacją rozmaitych intuicji płynących od osób, które chcą pozostać w zaangażowanej i kreatywnej relacji z miejscem i jego społecznością.

Chcemy, żeby Gospodarze zadbali o samych siebie, tworząc dla siebie i innych przyjazną przestrzeń i czyniąc formułę *goszczenia* alternatywną wobec tego, jak tradycyjnie rozumiane bywa *spotkanie* w teatrze. Badając nowe możliwości przebywania razem zapraszamy w progi TR-u. Od września do czerwca, a więc od Parapetówki do Miesiąca Dymy odbędzie się cykl działań otwartych dla publiczności.

W nadchodzącym sezonie kilkakrotnie zorganizujemy **Domówki**, w ramach których teatr będzie otwarty od rana do późnej nocy. Zaprosimy na wystawy, instalacje, warsztaty, performanse, bale, do pracowni rzemieślniczych.

Wszyscy potrzebujemy zabawy i przyjemności. Wszyscy trzymamy też w szufladach zaniechane projekty i zapomniane pomysły. Wyciągniemy je teraz z ukrycia, by poeksperymentować i zbadać nowe rejony twórczości pracowniczek i pracowników teatru. Odkryciami podzielimy się ze społecznością widzów_ek TR-u, by doświadczyć siebie jako grupy pracowników_czek na innych zasadach, poeksperymentować i badać nowe rejony swojej twórczej kondycji, dzieląc się tymi odkryciami ze społecznością widzów_ek.

Uwagę dedykujemy również tematowi **opieki**, jej nie/widzialności, trudnościom z którymi spotykamy się jako osoby pracujące, które mają pod swoją opieką dzieci, rodziców, partnerów_ki w potrzebie. Chcemy stworzyć w TR przestrzeń rozumianą zarówno jako zbiór dobrych praktyk, jak i jako realne miejsce, w którym dzieci osób pracujących w teatrze będą czuły się swobodnie.

W planie mamy cykliczne zajęcia ruchowe („**multi ensemble**”), podczas których dzieci i dorośli będą mogli razem doświadczać zabawy i wolnościowego ruchu. Z kolei podczas „**wtorków dla zespołu**” chcemy zorganizować regularnie wewnętrzne warsztaty i otwartą dyskusję między innymi wokół kwestii opieki w miejscu pracy. Nie mamy ambicji, żeby w ciągu jednego sezonu odpowiedzieć na wszystkie pytania i potrzeby z tym związane. Jednak samo podniesienie tematu, wymiana myśli i perspektyw może pozwolić odkryć nowe ścieżki wsparcia w sieci współzależnych relacji. Wypracowanymi w ten sposób praktykami i narzędziami będziemy się dzielić z publicznością.

W trosce o przywrócenie dobrostanu całemu zespołowi TRu każdy wtorek zaczynać będziemy od wewnętrznej pracy na jego rzecz. Wtorki dla zespołu to służące dobrostanu-

wi i integracji zajęcia w nurcie Zakładowego Wellness: sesje jogi, medytacji oddechowych i wspólnego ruchu, a także spotkania wokół ważnych dla ZESPOŁU TRkwestii radzenia sobie w warunkach stresu, tworzenia dobrego kontraktu i stwarzania przestrzeni dialogu wokół tematów opieki i zdrowia.

Ważnym pojęciem towarzyszącym działaniom tego sezonu będzie „**sztuka feedbacku**”. Zależy nam na tym, by badać to narzędzie z różnych stron: w relacjach w zespole (przeprowadzimy m.in. warsztaty o komunikacji bez przemocy) czy między instytucją a zaproszonymi artystami i artystkami. Mamy przekonanie, że pogłębiona praca nad metodami feedbacku przełoży się na wysoką kulturę pracy i odpowiedzialną, uważną komunikację nie tylko w teatrze jako instytucji, ale i w każdym procesie twórczym, jaki będzie miał w niej miejsce. Temu będzie służyła **Szkoła Feedbacku**, a więc cykl spotkań zespołu aktorskiego TR ze studentami_tkami Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie pod kierunkiem dr Marty Bryś, która w swojej pracy badawczej podejmuje refleksje na temat tego, jak aktywnie korzystać z możliwości stwarzanych przez to narzędzie w rozwijaniu zarówno swojego warsztatu, jak i artystycznej samoświadomości.

SZKOŁA FEEDBACKU bada, jak zespoły aktorskie mogłyby zacząć z takiego narzędzia korzystać stale, aktywnie i świadomie – nie zaś warunkowo w zależności od otwartości danej ekipy twórczej czy dyrekcji.

PROGRAM DOMÓWEK

1 września wspólnie ze społecznością TRu, ze wszystkimi, dla których TR jest ważny, celebrowaliśmy nowy początek. Sezon zainaugurowała **Parapetówka**, która otworzyła cykl Domówek. Świątowaliśmy w liczonym gronie widzów_ek, sojuszników_niczek, aktywnie współtworzących z nami to wydarzenie, włączających się w działania osławiające przestrzeń, wypełniających je swoją energią, ekspresją, swoimi głosami i historiami.

30 września spotkamy się na **Domówce Porządki Jesienne**, by na nowo zagospodarować nasze miejsce na Marszałkowskiej i się w nim zadomowić. Naszym hasłem przewodnim jest sensoryczność, wrażliwość na siebie tu i teraz i na siebie z przeszłości. Będziemy czytać „Muminki”, prowadzić działania twórcze z wykorzystaniem prywatnych zbiorów zespołu, tworzyć przestrzeń sensorycznych wrażeń i doświadczeń.

Listopadowa domówka odbędzie się pod hasłem **Nostalgiczne archiwa**. Żeby opowiedzieć historię tego miejsca i tego zespołu, stworzymy wielogłos słów, dźwięków i obrazów. Sięgnijemy do osobistych archiwów członków i członkiń zespołu: zdjęć, materiałów wideo, wspomnień, porozmawiamy o stracie i o tym, jak sobie z nią radzić, by otworzyć się na to, co nowe.

Z kolei w lutym zaprosimy wszystkich na **Domówkowy Fashion Day**, będący refleksją na temat alternatywnych ścieżek rozwoju w modzie. W ramach wydarzenia zorganizujemy pokazy mody, urządzimy garażówkę i przygotujemy performans inspirowany twórczością Yves Saint Laurent’a.

W maju będziemy grzać się w blasku **Idolmanii**. Kto inspirował nas w młodości? Kto fascynuje nas dzisiaj? Co mówi o nas i naszych pragnieniach to, jakich mieliśmy i mamy idoli_lki? Marilyn Monroe, Mowgli, Orlando to tylko zapowiedź naszego uniwersum.

8 czerwca otworzymy drzwi dla wszystkich chcących celebrować **Miesiąc Dumy**. TR jako instytucja działająca artystycznie na rzecz społeczności LGBT i posiadająca ogromny zbiór teatralnych, performatywnych i edukacyjnych propozycji, rozwijanych od dekad, dysponuje także ich bogatym archiwum. Chcemy to archiwum rozwinąć i wzbogacić o nowe, niekoniernie stricte-teatralne, formy z pogranicza sztuki i życia społecznego.

30 czerwca zakończymy sezon **Domówką Podróżę**. Podróż będziemy traktować zarówno

bardzo dosłownie, dzieląc się doświadczeniami, miejscami, wrażeniami, jak i szerzej – jako podróż wewnętrzną, wewnętrzną „trip” albo sen.

Stałym elementem Domówek będzie ruch. Proponujemy międzypokoleniowy „multi ensemble” czyli cykliczne zajęcia prowadzone przez choreografkę Weronikę Pelczyńską doświadczoną w pracy z grupami zróżnicowanymi wiekowo. Wspólny ruch, znoszący wszelkie podziały wiekowe i społeczne to jedna z potrzeb najczęściej powracających podczas rozmów w ZESPOLE TRu .

Domówki za każdym razem będziemy kończyć zapraszając wszystkie chętne osoby do Open mike oraz Jam session.

Każda Domówka będzie również zaproszeniem do całodniowego przebywania w TR Warszawa. Zależy nam na różnorodności propozycji: od wernisażu i performansu, po warsztaty, pracownie rzemieślnicze i potańcówki.

INWESTYCJA

Budowa TR Warszawa na Placu Defilad jest dla nas nie tylko szansą i ważnym wyzwaniem – jest także realną potrzebą naszego zespołu i naszej publiczności.

Ponad 20 lat temu pojawiła się konieczność znalezienia większej przestrzeni dla TR Warszawa, która pomieściłaby wizje twórców_czyń, dałaby szansę na dotarcie do większej ilości odbiorców_czyń, a nam, Zespołowi TR Warszawa, umożliwiłaby godne warunki pracy. Od lat jako zespół TR borykamy się z ogromnymi problemami lokalowymi i związanymi z nimi wyzwaniami organizacyjnymi. Teatr na Marszałkowskiej 8 mieści się w zbyt małej jak na potrzeby teatru, kamienicy mieszkalnej, która 20 lat temu odzyskana została przez spadkobierców pierwszych właścicieli.

Od 2014 roku TR Warszawa wraz z Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie prowadzi inwestycję budowy kompleksu muzealno-teatralnego na Placu Defilad według projektu pracowni architektonicznej Thomas Phifer&Partners. Na przestrzeni tych 20 lat zespół teatru wykonał gigantyczną pracę lobbingową, projektową, konsultacyjną, a także inwestycyjną i organizacyjną, aby urealnić ideę nowego domu dla TR Warszawa, a tym samym poszerzyć perspektywę dla tworzenia i uczestniczenia w kulturze.

Aby zrealizować nasze plany artystyczne, dać przestrzeń zarówno twórcom_czyniom polskim, jak i zagranicznym (których zapowiadamy w naszym programie), a także aby wypracowywać współpracę i koprodukcje na kolejne lata – niezbędne jest powstanie TR Warszawa na Placu Defilad. Nasz zespół od tylu lat w zawieszeniu i przedłużającym się oczekiwaniu na własną siedzibę, potrzebuje wreszcie miejsca nietymczasowego, wreszcie na stałe, aby mógł rozwinąć skrzydła i dać Warszawie oraz Polsce kipiące dobrą energią miejsce sztuki i partycypacji. Myślimy bardzo poważnie o rozwoju instytucji, o poszerzaniu języków działań performatywnych, nasza, zwycięska koncepcja programowa na te pięć lat to koncepcja na czas przejściowy. Budynek TR Warszawa autorstwa pracowni Thomas Phifer&Partners będący – obok Muzeum Sztuki Nowoczesnej – częścią kompleksu muzealno-teatralnego na Placu Defilad, jest szansą na rozwój sztuk performatywnych w Warszawie i w Polsce.

Jako zespół długo funkcjonujący w niepewności i nieposiadający własnej siedziby potrzebujemy silnej deklaracji m.st. Warszawy o jak najszybszym rozpoczęciu budowy pierwszego etapu TR Warszawa na pl. Defilad.

BUDYNEK TR WARSZAWA NA PLACU DEFILAD

Budynek TR Warszawa na Placu Defilad będzie jednym z najnowocześniejszych teatrów w Europie. Architektura budynku odzwierciedla wartości zespołu TR Warszawa, w szczególności otwartość rozumianą jako prowadzenie poszukiwań i podejmowanie ryzyka artystycznego, wprowadzanie w szeroki obieg nowych sposobów ekspresji teatralnej, a także transparentność, mobilność oraz likwidowanie barier. Siedziba TR Warszawa ma być przestrzenią bezpieczną, przyjazną i łatwo dostępną dla wszystkich odbiorców_czyń. Każdego wieczoru w budynku teatru w wydarzeniach artystycznych będzie mogło wziąć udział kilkaset osób.

Architektura teatru pozwoli na realizację zróżnicowanej działalności artystycznej TR Warszawa, łączącej teatr eksperymentalny z przedstawieniami dla szerokiej publiczności. W nowej siedzibie TR Warszawa, zaprojektowanej przez pracownię Thomas Phifer & Partners we współpracy z APA Wojciechowski i Buro Happold, znajdą się m.in. dwie przestrzenie na spektakle, wydarzenia filmowe, muzyczne i widowiska interdyscyplinarne: BIG BOX

(duża sala) na maksymalnie 700 osób, w której w zależności od formatu i charakteru widowisk będzie możliwość dowolnej konfiguracji przestrzeni scenicznej i widowni oraz znajdująca się na pierwszym piętrze BLACK BOX (mała sala) ze 150 miejscami siedzącymi.

Unikalnym rozwiązaniem będą dwie imponujących rozmiarów bramy o wysokości niemal 14 metrów, łączące główną przestrzeń sceniczną teatru z Placem Defilad i Parkiem Świętokrzyskim, które umożliwią organizację koncertów i przedstawień na wzór imprez plenerowych. Dzięki zrównaniu podłogi sceny BIG BOX (dużej sceny) z poziomem placu oraz przeszkleniom w obu salach, miasto stanie się naturalnym tłem dla wydarzeń odbywających się zarówno wewnątrz budynku, jak i w plenerze – tym samym teatr otworzy się na miasto, umożliwiając przechodniom podglądanie jego codziennej pracy.

We foyer teatru znajdzie się przestrzeń spotkań i miejsce dla wydarzeń okołoprogramowych, a także restauracja, bistro, punkt informacyjny dla publiczności wraz z kasami biletowymi oraz szatnia. Górne piętra w budynku to ośrodek poszukiwań artystycznych, programów rezydencyjnych i działań edukacyjnych, a także studio audio, studio wideo, sale prób (w tym sala prób czytanych; pomieszczenia techniczne i zaplecze znajdują się w środkowej części budynku oraz w jego podziemiach).

Budynki muzeum i teatru połączone będą forum – zachęcającym, otwartym i pełnym życia miejscem działań kulturalnych i spotkań w otwartej przestrzeni. Proste, mocne fasady budynków wyznaczą krawędź nowo zaprojektowanego Placu Centralnego i nadadzą kształt bardziej kameralnemu forum, które będzie zarówno wejściem, dziedzińcem, jak i łącznikiem, integrującym muzeum i teatr z nowym Placem Centralnym oraz Parkiem Świętokrzyskim.

Muzeum, teatr i forum stworzą spójną całość. Proste bryły budynków będą kontrastować zarówno z Pałacem Kultury i Nauki, jak i z komercyjną architekturą okolicy. Fasady, czerpiące inspiracje z abstrakcyjnych dzieł sztuki, będą uosabiać twórcze życie stolicy i podkreślać rolę Muzeum Sztuki Nowoczesnej i TR Warszawa w tworzeniu Nowego Centrum Warszawy.

NOWE CENTRUM WARSZAWY: KOMPLEKS MUZEALNO-TEATRALNY NA PLACU DEFILAD, PRZYSZŁYM PLACU CENTRALNYM

Siedziba TR Warszawa na Placu Defilad to część kompleksu dwóch budynków: teatru TR Warszawa i nowej siedziby Muzeum Sztuki Nowoczesnej. Inwestycja Muzeum Sztuki Nowoczesnej i teatru TR Warszawa jest jednym z flagowych elementów projektu Nowego Centrum Warszawy, wieloletniego projektu zmian w centrum miasta, realizowanego w kilku etapach przez Miasto Stołeczne Warszawa. Dzięki działaniom modernizacyjnym i inwestycyjnym ścisłe Centrum Warszawy staje się przestrzenią nie tylko wielkomięską, reprezentacyjną, spójną i zieloną, ale także otwartą, przyjazną, dostępną i bezpieczną dla wszystkich. Inwestycje muzeum i teatru dopełnią przestrzeń warszawskiego przyszłego Placu Centralnego, serca nowoczesnej metropolii. Ich powstanie otworzy przed mieszkańcami i gośćmi Warszawy, a także odwiedzającymi stolicę gośćmi, nowe możliwości uczestnictwa w kulturze.

INWESTYCJA TR WARSZAWA I MUZEUM SZTUKI NOWOCZESNEJ NA PLACU DEFILAD

TR Warszawa wraz z Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie od 2014 roku prowadzi inwestycję budowy na Placu Defilad. Budynek TR Warszawa i Muzeum są jednym kompleksem muzealno-teatralnym. W Muzeum Sztuki Nowoczesnej znajdują się elementy infrastruktury TR Warszawa, a w części teatru znajdują się parkingi, doki rozładunkowe i część drogi dojazdowej do muzeum. Oba budynki są też jedną całością kompozycyjną. Zgodnie z założeniami projektanta żaden z nich nie może funkcjonować bez drugiego.

Od kwietnia 2019 roku Muzeum Sztuki Nowoczesnej prowadzi budowę części muzealnej, która jest pierwszym etapem realizacji nowych siedzib muzeum i teatru na Placu Defilad, przyszłym Placu Centralnym. Kolejnym etapem tej inwestycji jest budowa budynku TR Warszawa. W lipcu 2020 roku teatr złożył wniosek o pozwolenie na budowę, który został pozytywnie rozpatrzony. 23 grudnia 2020 roku Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy wydał decyzję zatwierdzającą projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę kompleksu architektonicznego Teatru TR Warszawa i Muzeum Sztuki Nowoczesnej (część TR Warszawa). Po uprawomocnieniu pozwolenia na budowę teatru TR Warszawa w styczniu 2021 roku teatr przystąpił do kolejnego etapu realizacji inwestycji na Placu Defilad tj. przebudowy przewodu wodociągowego oraz usunięcia kolizji istniejącej instalacji zewnętrznej wodociągowej, która została zrealizowana przez Stołeczny Zarząd Rozbudowy Miasta. Przygotowanie terenu budowy poprzedza rozpoczęcie także innych inwestycji w ścisłym sąsiedztwie działki 25/1 tj. budowy drogi gminnej 5 i 8 KDL realizowanej przez Stołeczny Zarząd Rozbudowy Miasta oraz rewitalizacji Placu Defilad realizowanej przez Zarząd Dróg Miejskich. W listopadzie 2021 r. TR Warszawa zakończył proces nasadzeń kompensacyjnych i zasadził 9 drzew oraz 68 m² krzewów skwerze Mjr Bolesława Kontryma „Żmudzina”. 16 grudnia 2021 roku Rada Miasta Stołecznego Warszawy podjęła decyzję o zwiększeniu budżetu na budowę teatru TR Warszawa będącego częścią kompleksu muzealno-teatralnego na Placu Defilad o 155 milionów złotych do kwoty 288 mln. Zmiana została przyjęta w Wieloletniej Prognozie Finansowej m.st. Warszawy na lata 2021-2050. 1 kwietnia 2022 roku zostało ogłoszone postępowanie o udzielenie zamówienia na wybór generalnego wykonawcy teatru, prowadzone w trybie dialogu konkurencyjnego. 23 czerwca 2023 roku w ramach kolejnego etapu postępowania o udzielenie zamówienia na wybór generalnego wykonawcy budynku teatru TR Warszawa na Placu Defilad złożone zostały następujące oferty: oferta firmy Mostostal Warszawa S.A. w wysokości 787.677.305,52 zł brutto oraz oferta Korporacji Budowlanej DORACO sp. z o.o. w wysokości 642.950.825,67 zł brutto. 11 sierpnia 2023 roku Zamawiający – TR Warszawa – działając na podstawie przepisu art. 254 pkt 2 w zw. z art. 255 pkt 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710 z późn. zm.), zwanej dalej „Pzp” unieważnił postępowanie o udzielenie zamówienia na wybór generalnego wykonawcy teatru z uwagi na fakt, że oferta z najniższą ceną przewyższała kwotę przyjętą obecnie Wieloletniej Prognozie Finansowej m.st. Warszawy na lata 2021-2050, przy jednoczesnym braku możliwości zwiększenia tej kwoty. Zgodnie z deklaracją Miasta Stołecznego Warszawy proces inwestycyjny teatru TR Warszawa nie zostaje wstrzymany. Budowa TR Warszawa będzie etapowana, a obecnie wypracowywany jest najbardziej optymalny scenariusz realizacji etapów budowy TR Warszawa na pl. Defilad.